

imod der, naar vi fik en Frihavn, vilde være Udſigt til, at løſſe noget af Ladningen i Kjøbenhavn, gaa igennem Drefund og op til de øſterſjøſte Havne. Hvis nu diſſe Tietgens Forudſigelſer gaa i Opfyldelſe, hvis der kommer en ſtørre Fart gennem Drefundet med ſtørre Skibe, er der Udſigt til, at dette private Skibsværſt vil ſaa en ſtørre Anledning til at bruge ſin Dok. Nu vide vi Bønder, at derſom vi ſkulle have en Lade, naar den, vi har, ikke duer, da er det meget behageligt at ſaa andre Toft til at bygge en ſaadan Lade for os. Og naar Burmeiſter og Wain ſkal bygge en Dok, er det rart at ſaa den danſke Statskaſſe til at give Bidrag dertil, ifør naar Tietgen eller dette Selſkab ikke bygger ſaa ſtort, ſom projekteret, undtagen naar de ſaa Tilſtud. Jeg maa nemlig oplyſe det høje Ting om, at Burmeiſter og Wain vilde bygge en Dok, fordi de ere ved at bygge et Skib til den ruſſiſke Keiſer, og dette Skib kan affurat gaa ud af Dokken, naar det er fuldſtændig tomt. Det vil ſige, at Dokken ikke bliver ſtørre end, at diſſe Skibe, ſom herefter komme til at anløbe Kjøbenhavn, ikke kunne gaa ind i den. Den er alſaa for lille, og det var da rart at ſaa den noget ſtørre, ſaa at Burmeiſter og Wain kunde ſaa diſſe ſtore Skibe at reparere, i Særdeleſhed, naar den danſke Statskaſſe kunde bidrage til, at Dokken blev ſtørre. Jeg ſiger nu, at derſom vi antage, at det virkelige Forhold bliver det, at der bliver Trang til at benytte en ſaadan Dok, ere vi da fra Statens Side tjente med at forſtyrre dette Forhold, ſaa at private Skibe ikke kunne komme i Dokken, fordi den danſke Marine vil benytte den. Forholdet bliver da ſaaledes, at vi her i Danmark have et ſtort Skibsværkſted, ſom paa mange Maader direkte og indirekte gavner den danſke Nation; men naar den danſke Marine er i Kompagniſtab med dette private Selſtab om denne Dok, vil den ikke kunne opfylde de Fordringer, der ſtilles til den, og Skibene ville da gaa til Gøteborg eller Malmø, eller til andre ſtørre Dokker. Følgen deraf er, at vi derved ſtaa de den danſke Nations Intererſer. Jeg ſiger derfor, naar vi ſe Sagen fra denne Side, forekommer det mig, at det er meget ufornuftigt at gaa i Kompagni. Hvor mange Gange have vi ikke ſiddet i Finansudvalget og have ſagt til den forrige Indenrigsminiſter, ſom nu er Miniſter for offentlige Arbejder, at vi kunne ikke have det private Kompagniſtab, det kan Staten ikke være tjent med; den ſtaar ſig bedſt ved at ſtaa paa ſine egne Ben. Saa er det dog ganſke mærkværdigt, at vi her

ſkulle gaa ind paa dette Forlangende under ſaadanne Forhold, at vi aldrig have ſet Kontrakten — de Herrer have haft et ſaadant Sag, at de aldrig have ſet Kontrakten mellem den danſke Stat paa den ene Side og det private Aktieſelſkab paa den anden Side (Modſigelſe). Den ærede Ordfører læſte op Udkaſtet til Kontrakten, men ſelve Kontrakten have vi jo aldeles ikke ſaaet at ſe (Modſigelſe) nej ganſke viſt ikke, for de Herrer havde et ſaadant Sag, at Kontrakten ikke en Gang foreligger, den ekſiſterer ikke, alſaa vi vide ikke, hvad Enden kan blive (Stemmer: Den vil jo blive ſom Udkaſtet!). Nej, det vide vi ikke; dette Udkaſt er ikke underſkrevet af det private Aktieſelſkab Burmeiſter og Wain paa den ene Side og Staten paa den anden Side, der er kun leveret os et Udkaſt, og jeg ved ikke, at der er noget underſkrevet (Modſigelſe)... den ærede Ordfører læſte op af dette her, maa jeg ſpørge den ærede Ordfører, om han benægter, at han læſte op heraf for Forſamlingen? (Ordføreren [Meergaard]: Jo, det har jeg gjort!). Alſaa, det ſtaar faſt; jeg har fulgt denne Sag lige ſaa godt ſom den ærede Ordfører. Jeg ved nok, at jeg er i Mindretallet her, og at derfor det vil blive vedtaget, ſom Flertallet vil, og det bliver jo nu fremſtillet paa ſin Maade fra de forbundne Magters Side, men De Herrer ſkulle dog ſaa lidt at høre fra den anden Side. Den ærede Ordfører læſte op 1ſte Paragraf af dette Udkaſt, ſom ikke er Kontrakt endnu, men nu ſkulle De Herrer høre § 2, ſom den ærede Ordfører ikke oplæſte; i den ſtaar dette: „Forſømmer et Skib ſin Tur ved ikke at være til Stede i Baſſinet ved Keſſehaleven, fortaber det ſin Ret til Optagelſe i Dokken og maa gøre Anmeldelſe paa ny og begynde forfra.“ Synes De nu virkelig, at det er værdigt for den danſke Stat, ſaaledes at gaa i Kompagni med et privat Aktieſelſkab, naar Skibene ſaa kunne være udfatte for ikke at komme med alligevel. Det forekommer mig dog virkelig ikke, at det er heldigt, praktiſt og fornuftigt fra den danſke Stats Side. Nej, det ſkal ſtaa faſt, at De Herrer havde et ſaadant Sag med at komme til at give denne militære Bevilling — for det er udelukkende en militær Bevilling, hvad jeg senere ſkal komme til — inden de have ſaaet nogen virkelig Oplyſning om, hvorledes denne Kontrakt var — ja de have jo kun liggende et Udkaſt dertil, men Kontrakt have de endnu ikke; jeg har ſpurgt og flere har ſpurgt efter den, men have aldrig nogen Sinde ſet den, men de fortælle, at den kan ikke vedtages, førend det er afſtemt i